

[Boligministeren.]

Hr. Helge Nielsen forsikrede, at socialdemokratiet ikke vil være med til generelle lejeforhøjelser i den gamle boligmasse — sådan forstod jeg det. Må jeg sige, at regeringen har heller ikke fremsat forslag om generelle lejeforhøjelser i den gamle boligmasse.

Hr. Helge Nielsen gjorde nogle almindelige bemærkninger om boligsituationen. Det giver mig anledning til at meddele folketinget de sidst foreliggende tal, som netop er kommet i dag, om, hvordan situationen er for boligbyggeriet. Ved udgangen af 1969 var der på skønnet basis påbegyndt ca. 55.000 boliger i 1969 mod ca. 44.400 i 1968. Vi skønner, at der bliver fuldført ca. 46.000 boliger i 1969 mod knap 45.000 i 1968, og ved udgangen af året var der 66.000 boliger under opførelse mod knap 58.000 boliger ved udgangen af 1968. Disse tal viser jo en overordentlig kraftig aktivitet i det forløbne år. Jeg tør ikke udtale mig med sikkerhed om, hvorvidt denne aktivitet vil fortsætte. Vi ved jo alle sammen, at en række specielle forhold har gjort sig gældende i det forløbne år, deriblandt naturligvis også de særlige skattemæssige forhold, som har eksisteret, og andet kan også have påvirket byggeriets omfang. Vi ved heller ikke, hvordan efterspørgslen vil blive i det kommende år. Om disse tal kan holdes, tør jeg derfor ikke sige bestemt; jeg kan kun konstatere de tal, som rent faktisk foreligger.

Hr. Knud Østergaard fremhævede, efter min mening med rette, at sigtet med denne lovgivning er at tilvejebringe et generelt lavere renteniveau, og det er jo klart et sigte, der tjener erhvervslivets interesser. Jeg vil gerne sige, at afstanden mellem de lånegrænser, der rent faktisk eksisterer i kraft af det gældende udlånsniveau til erhvervslivet, og de lånegrænser, der er fastlagt i lovforslaget — jeg ved godt, at der formelt i øjeblikket eksisterer andre lånegrænser, for så vidt angår erhvervsejendomme — at afstanden mellem det faktisk

gældende normale låneniveau og de grænser, der er fastsat i lovforslaget, ikke er så betydelig, som man måske kunne formode, når man lyttede til hr. Knud Østergaards udtalelser. Og med hensyn til løbetiderne er de stort set de samme som dem, der er foreslået af realkreditkommissionen, og dér bør man bemærke sig, at realkreditkommissionen når til sit resultat ud fra en vurdering af sikkerhedshensynet, realsikkerhedshensynet, så altså også ud fra dette synspunkt er man af den opfattelse, at de gældende løbetider, sådan som de er, og sådan som de måske mere formelt er, bør begrænses.

Hr. Ib Thyregod og andre ordførere omtalte problematikken omkring ejerlejlighederne. Jeg vil gerne bekræfte, at boligministeriet har en undersøgelse i gang, og at resultatet af denne undersøgelse kan forelægges og indgå i forårets boligpolitiske overvejelser. Jeg vil gerne sige til det høje folketing, at sådanne undersøgelser er vanskelige at foretage, fordi det statistiske materiale ikke er særlig fyldigt, og fordi loven jo heller ikke er så gammel, at erfaringsmaterialet er overvældende stort. Et af de sikre indicier får man ved at følge aviserne og se, hvordan prisudviklingen er dér. Men vi vil altså med alle de hjælpemidler, der er til rådighed for os, prøve på at vejlede folketinget så godt som overhovedet muligt med henblik på en bedømmelse af, hvordan ejerlejlighedsloven har virket, og hvordan den virker.

Hr. Ib Thyregod omtalte realkreditkommissionens betænkning, og hr. Ømann havde en lidt sarkastisk bemærkning, forekom det mig, hvor han sagde, at han efter at have læst kommissionsbetænkningen følte, at man ikke kunne betegne det som en reform. Ja, det kommer nu an på. Hvis man ser på hele den baggrund, som kommissionen har haft — og realkreditinstitutterne har jo en rig tradition i dansk økonomisk liv — synes jeg nu, det er et meget væsentligt skridt fremad mod en forenkling og rationalisering af hele systemet, som man er nået til, og jeg synes også, det er værd at